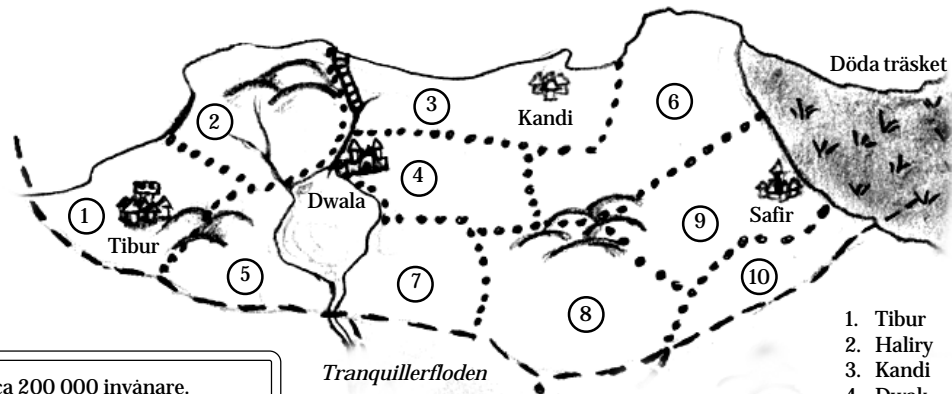

Wael

Invånarantal:	ca 200 000 invånare.
Areal:	ca 130 000 km ² .
Huvudstad:	Dwala (ca 700 invånare)
Stadsöverhuvud:	Fnira Hultigsdotter
Styrelseform:	Autokratisk feodalism
Export:	Jordbruksprodukter, boskap
Import:	Metaller, timmer
Välstånd:	Normalt (dock mycket rik överklass)
Armé:	Liten armé, starkt riddar-kavalleri, bondemilis.
Religion:	Litonismen

1. Tibur
2. Haliry
3. Kandi
4. Dwak
5. Sydby
6. Klande
7. Troby
8. Silbury
9. Safir
10. Dandi

HISTORIA

Wael är en gammal markorisk provins som slog sig ur Markoriens järngrepp på 1300-talet (se kommande nummer av Runan). Efter ett år av strider slängde nybyggarna de reguljära markoriska styrkorna i havet och förklarade sig självständiga. Det vanligaste stridsropet under frihetskriget var "waelir" (frihet på markoriska), och när man skulle ge sin landbit ett namn blev det passande nog "wael" (fri). Allt sedan dess är de bägge feodalistiska grannländerna, om än inte fiender, i varje fall fientligt inställda till varandra.

Under frihetskriget fick Wael hjälp av Delinor med vapen och pengar och fortfarande är rikena nära knytta till varandra. Dock återstår det att se om vänskapen tål de kraftiga rubbningar som nu skakar länderna. Zhu Kemplak hotar i väster och Wael och Delinor kan inte ena sig om en handlingsplan. Litonistkyrkan som är ett känsligt ämne i Delinor slungar från Wael allt fler riddare ut på kortståg söderut. Den nuvarande regenten i Wael är illa omtyckt av folket - grym och hård - och har upprepade gånger talat illa om Delinor och dess kung. Under hennes långa regeringstid har dessutom flera uppror skakat Wael, som dock än så länge slagits ner utan pardon.

GEOGRAFI

Från Tranquillerfloden och västerut ligger stora boskapsfärmar. På de stora öppna fälten och kullarna vandrar väldiga hjordar av kreatur som vallas av herdar på hästar. När man sedan kliver över en av de bastanta och mångtaliga broarna över floden kliver man in i ett nytt landskap. Här står de små gemytliga bondgårdarna tätt, var livegna bönder odlar marken under adelns, men framför allt drottningens uppsikt.

Wael är ett vackert land med böljande fält och låga kullar. Dungar av skog utgör ett naturligt skydd för vandrare och här finns gott om villebråd för den hungrande. Vägarna är många och väl skötta, med tanke på standarden i övriga Tadinor på 1500-talet. På senare tid har man påbörjat byggandet av Drottningens Vägar, vilka skall gå mellan städerna och patrulleras utav drottningens riddare. De utmärglade bönderna sliter av sina dagsverken under bevakning av knektar.

Jorden är bördig och klimatet gott; på sommaren 20-25 grader, ibland uppåt 35. Medeltemperaturen på vintern ligger på 5-10 grader, men varierar från flera minusgrader till uppmot 15. Trots den uppmätta kölden, är det sällan, kanske en gång per decennium, som fälten täcks av snö. Dock

är nederbörden riklig under andra delar av året.

Tranquillerfloden

Tranquillerfloden startar vid de tuckiska bergen i Tuck Kemplak och slutar i en sjö mitt i Wael. År 1367 bestämde sig dock tuckerna att förbinda floden med havet och byggde således en kanal från bergen till kusten som stod färdig 1453. Wael följde deras exempel och grävde i sin tur en kanal från sjön till havet i norr som togs i bruk ett par år senare. Detta var likt en renässans för handeln i regionen som nu kunde transportera varor längs floden, istället för att som förut segla runt hela Tadinor. Även handelsmän långväga ifrån drog stor nytta av den nu utbyggda Tranquillerfloden då den underlättade resor från t ex Rodina till Harbadh. En annan viktig faktor som bidrog till kanalens/flodens popularitet är det faktum att det går att färdas uppströms utan större problem, Tranquillerfloden har aldrig varit speciellt ström. I vissa kritiska etapper kan man dessutom ta hjälp av hästar som drar vid stranden.

Kanalen bidrog och bidrar fortfarande med ansenliga summor i form av tullavgifter till kanalländernas statskassar. Zhu Kemplak och Delinor, vilka har Tranquillerfloden som gemensam gräns men ej nå-

gon kanal, hjälpte till med kanalprojektet (Zhu Kemplak understödde Tuck Kemplak och Delinor Wael) och även för dem visade sig pengarna vara en mycket lönande investering. De får hårdvaluta i form av tullavgifter i sina hamnar längs floden.

FOLKSLAG

Utseende

Waelier har oftast brunt eller ljusbrunt hår. Ögonfärgen är brun, grön eller blågrön. Medellängden ligger runt 170 cm (män) och 160 cm (kvinnor). Deras kroppsbyggnad är normal. Av naturliga skäl är en äkta waelier svår att skilja från en markorier.

Språk

Något unikt nationalspråk existerar ej i Wael. Människorna talar markoriska, dock med annorlunda dialekt, vilket är det officiella språket. På landsbygden talar en ganska stor del delinorska, några få kemplesiska och ytterst få todintunga. I städerna är det vanligaste främmande språket som människorna behärskar todintunga, men likt på landsbygden är delinorska populärt. Som ni ser talar waelier många språk, vilket de är kända för. Även bönder och andra delar av befolkningen utan stor teoretisk kunskap brukar tala i varje fall ett främmande språk. Många främlingar rör sig i landet och många flyktingar bosätter sig här.

Karaktärdrag

Waelier är ett folk som är lätt att ha och göra med. De är uppriktiga, säger vad de tycker och tänker. Främlingar blir ofta chockade när människorna helt öppet berättar vad de tycker och tänker om varandra. Waelier har också lätt till skratt och tar sällan till alkohol i det ändamålet. Alla alkoholhaltiga drycker, som vin och mjöd, är nämligen förbjudna inom Waels gränser. Visserligen är smuglingen omfatt-

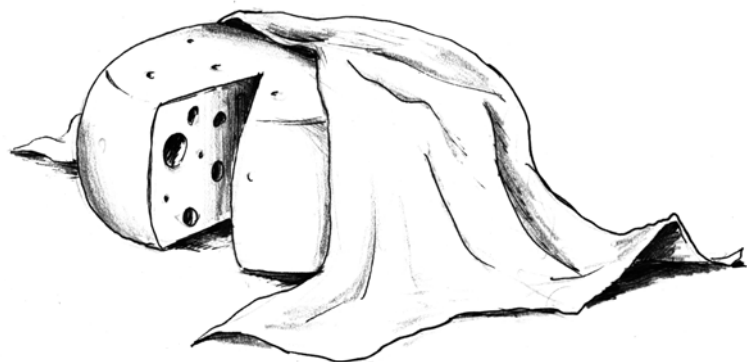
tande, men många waelier håller med om att drickandet är roten till det onda och smutsar var man och kvinna med synd. Waelier som bor i städerna är ofta rika och välmående och lever ett skönt stadsliv. Landet är berömt för sina operor, teatrar, musiker och dansöser; de välbärgade waelierna älskar kultur!

Frihetens träd växer bara om det vattnas med tyrannernas blod!

– ett av motståndsrörelsens slagord

HANDEL

Wael exporterar det som den bördiga jorden skänker; spannmål, säd, smör (etcetera) och boskap/saltat kött. Livsmedel som kött och säd är mycket skrymmande och dyra att frakta, medan handel med tex smör och ost är mer lönsam. Trots kostnaderna exporterar man alla sorters livsmedel Öarna runt. Importörer av dessa varor är framförallt Rodina och Dodanien, men även Delinor. Wael importerar i sin tur metaller från Delinor och timmer från Kordulan.

STYRELSESKICK

Wael styrs av drottningen Fnira Hultigsdotter. Under sig har hon flera läns herrar, lorder och hertigar. Men eftersom Wael har en fungerande penningekonomi och skatten betalas först och främst i form av klirrande mynt, har adeln på senare år förlorat sin betydelse. Istället för att ställa trupper till drottningens förfogande måste adelsmännen betala skatt. På så sätt får hon mycket mera makt, drottningen behöver inte rådslå med adeln så fort hon vill något och är inte beroende av dem för att skydda landets gränser. Hultigsdotter har dock ett råd, Frihetsrådet, som numera är allt utom fritt. Drottningen bryr sig allt mindre om rådet som förlorar mer makt för var dag som går. Dessutom är frihetsrådets ledamöter (representanter från adeln, borgarna och kyrkan) uteslutande män och kvinnor som står Hultigsdotter nära i egenskap av släkt eller vänner.

Folket på landsbygden är i regel fattiga och hårt ansatta av adelns dryga skatter. Rykten går att drottningen är besatt av en nattvandrare och att hon successivt bryter ner folkets vilja i mörkrets tjänst. Sådana spekulationer fördöms dock av litionistkyrkan vars värderingar bygger på sunt förnuft, ej ignorant prat om påhittade makter. Trots missnöjet vågar och orkar folket inte längre tänka tanken uppror; drottningen har på fyrtio år slagit ner hälften så många resningar med fruktansvärd styrka. Dock ligger hoppet och gror innerst inne i var waelisk mans och kvinnas hjärta...

UTRIKESPOLITIK

Wael har goda kontakter med Dodanien. Denna vänskap består då Wael kontinuerligt skänker mat till det fattiga landet. Delinor och Wael har också ganska bra förbindelse, även om det var bättre förr. Åt Zhu Kemplaks storhetsvansinne skratrar Hultigsdotter öppet. Annars har Wael ingen kontakt med de Öst-todinska länderna och landet är fientligt inställt till Kordulan.

Markorien. Litonistkyrkan arbetar dock för att förbättra relationerna länderna emellan, men arbetet verkar förgäves.

STÄDER

Städerna i Wael är mer än bara centrala handelsplatser. Dock är de små i jämförelse med en del andra gigantiska städer på Öarna. Wael är trots allt en feodal stat och ekonomin är baserad på jordbruk och naturhushållning.

Safir

Safir var huvudstad till bara ett och ett halvt år sedan. Men eftersom Döda träsket breder ut sig med flera tum om dagen, kanske trettio steg om året, är staden hotad. Träsket har redan slukat flera hus i utkanten av staden och panikstämning råder. Ett stort antal människor med möjlighet att flytta har lämnat staden, kvar bor runt 350 människor som inte vill eller kan ge sig av. Runt staden ringlar sig en kurtin, och på den högsta punkten i Safir ligger den stora borgen Lok Wael (Lok = fästning, Lok Wael = Waels Fästning).

Dwala

Dwala med sina 1 100 invånare är den nuvarande huvudstaden. Än har man inte byggt klart det nya, ståtliga stadshuset så drottningen regerar från ett gammalt slott i utkanten av staden, annekterat från en adelsfamilj.

Tibur

Tibur (1 200 invånare) är den största staden i Wael. Trots att Drottningen gång på gång offentligt skrattat åt Karzans prat om erövringar (se Runan # 20) verkar hon ha tagit hotet på allvar; en stor del av armén ligger förlagd i staden som är den mest utsatta längs den västra gränsen. Majoriteten av krigarna lever i ett stort tätläger utanför statsmurarna medan generalerna bor i Lok Tibur belägen innanför murarna. Staden Tibur försvaras av en halv kurtin.

Kandi

Kandi (700 invånare) är Waels enda riktiga hamnstad. Landets lilla flotta har sin bas här i den gamla, skumma hamnen. Kandis hamn är smugglarnas mötesplats framför andra. Från Kandi transporteras de illegala och skattefria varorna ut över hela Tadinor och in smugglas bland annat öl och vin undan förbudet och vapen till motståndsrörelsen. Här finns en enorm brottslighet och att flanera här ensam, speciellt under dygnets mörka timmar, är inte att rekommendera. Staden har ingen stadsmur, bara fyra vaktorn i sten. Dessa ligger runt staden i var sitt vädersträck och är förbundna med varandra genom tunnlar under marken. Befolkningen kan i ti-

Tågom fram uti striden för fädernas land. Mot förtryckarnes skaror med svärd uti hand!

– ett av motståndsrörelsens slagord

der av oro söka skydd i för ändamålet avsedda underjordiska rum. Längst ut på halvön som större delen av Kandis hamnkvarter ligger på finner man den lilla men väl befästa borgen Lok Kandi.

KRIGSMAKT

Den waeliska armén består av fotsoldater som garnison i borgarna, ett stort riddarkavalleri och slutligen ett bondeuppdåd vid krigstid. Flottan består av tre tungt bestyckade karaveller som bekämpar pirater. Infanteriet är i fredstid omkring tusendet lätta infanterister, men vid oroligheter hyrs det in ytterligare legosoldater från utlandet. Garnisonssoldaterna är beväpnade med spjut, sköld och dolk och bär nitläder och öppen hjälm. Bågskyttarna (ungefär hälften) har förutom pilbåge; dolk, nitläder och öppen hjälm.

Av ökända anledningar håller nu drottningen på att rusta upp krigsmakten; hon rekryterar folk från bygden och städerna, som tränas och förses med nysmidd utrustning. Då mängden man lever i fattigdom är det inga problem att fylla på leden av kommande krigare. För tillfället är 500 man under träning i huvudstaden.

Riddarna är traditionella adelsmän som svär trohet till fosterlandet och antingen drottningen eller någon lord. De bär i regel plåtbrynja (en rejält förstärkt ringbrynja), tunga lansar, sköldar, svärd och diverse andra vapen. Rikare adelsmän äger

Län	Länsstad	Försvarsverk	Trupper (år 1535)
Tibur	Tibur (1 200)	H kurtin, liten borg	K 100 R 20 (K 260 R 285) Under träning: K 500)
Haliry	Halby (450)	Grav & vall, stentorn	K40 R25 (R 30)
Kandi	Kandi (700)	Liten borg, 4 stentorn	K50 R10 (R35)
Dwak	Dwala(1 100)	N kurtin, halvklar borg	(K 270 R 100)
Sydby	Sydby (300)	-	K 40 R 17 (R 35)
Klande	Norla (150)	2 trätorn (bro emellan)	K 50 R 16 (R 20)
Troby	Troby (350)	-	K 20 R 20 (K 30 R 12)
Silbury	Silsby (560)	-	K 30 R 25 (K 10 R 16)
Safir	Safir (350)	N kurtin, stor borg	K 80 R 15 (R 25)
Dandi	Lilja (270)	Litet stentorn	K 20 R 12 (R 30)

Inom parentes drottningens, utan parentes länsherrens och de andra adelsmännens. K=knektar
R=riddare

heltäckande plårustningar, det senaste inom rustningssmidet på Öarna. Sammanlagt beräknas Wael kunna uppåda omkring 750 stycken riddare vilka har mycket god stridsmoral och är mycket slagkraftiga i fält. När det inte är krig arbetar adelsmännen på sina herrgårdar, patrullerar vägarna och upprätthåller lag och ordning. (Vilket i praktiken kan betyda att de plundrar fattiga stackare och slår ihjäl folk som inte lyder deras minsta lilla vink.) Sälunda; riddarna som inte är lever hos och tjänar drottningen direkt är adelsmän som äger och sköter sin förlånade mark. Övriga är adelsmän som tjänar sitt uppehälle som krigare åt drottningen, de har ej någon gård utan får lön, mat och husrum utav henne.

Bondeuppdädet är en milis som tvångsvärvas i krigstid. Än har ingen regent behövt använda sig av lagen som säger att hon/han har rätt att tvinga bönder i fält, men drottningens administration tror att man skulle kunna skrapa ihop en milis på kanske sammanlagt 15 000 man. Dock skulle dessa vara beväpnade med vad som är tillgängligt; och då drottningen antagligen inte anser sig ha råd att spendera silver på utrustning kommer deras stridsduglighet vara tveklöst sviktande. Vapen som jaktspjut, högafflar, klubbor, dolkar, slungor och slagor och inga skyddsvapen (möjligtvis läder eller tjockt tyg) är nog vad de skulle slåss med. Böndernas huvudsakliga uppgifter i krigstid skulle vara att vakta trossen, försvara borgar och städer, begrava döda, tömma latriner och i fältslag skulle de antagligen få mjuka upp fienden tills riddarkavalleriet slår till och ta pilar som annars skulle döda värdefullare soldater.

Länsherrarnas knektar håller för det mesta till i länsstaden, om de inte till exempel jagar tjuvskyttar eller eskorterar någon lord. Riddarna spenderar sin tid på sin gård, om nu inte skulle få för sig att patrullera vägarna, gästa länsstaden, deltaga på en turnering eller driva in skatter

av bönderna. Drottningens knektar håller likt adelsmännens för det mesta till i länsstaden, om de inte t.ex. jagar tjuvskyttar eller eskorterar någon lord. Drottningens riddare upprätthåller ordningen och leder drottningens knektar. De jagar brottslingar, hjälper kyrkan och följer drottningen på skatteindrivning hos läns herrarna. Drottningens knektar och riddare ser också till att man tryggt kan färdas längs Drottningens Vägar. Majoriteten av de legoknektar som införskaffas i krigstid, och bondeuppdädet, kommer leda av drottningen.

RELIGION

Den enda tillåtna religionen är i Wael är Litonismen, den relativt nya (ca 300 år gammal) och vanligaste förekommande på Tadinor.

Litonismen baseras på tron på Efra, den enda guden, allsmäktig och allvetande. Litonismen har många kyrkor och präster i länderna där de är aktiva. Litonismen arbetar för att få total kontroll och förkastar samtliga övriga religioner. I många länder har de lyckats. Litonistkyrkan lovar att de snart kommer vara den enda religionen i världen och flera mäktiga stater står på dess sida. Litonismen är klart organiserad och mäktig, den vaskar guld ur stater och människor och verkar ha hittat en aldrig sinande åder. Kyrkan har enorma rikedomar. För sina pengar hyr kyrkan legosoldater, bygger gudahus, manipulerar fler anhängare och utbildar fler präster i den sanna läran, men de driver också viss välgörande verksamhet såsom universitet och sjukvård. Dock överglänser kyrkans politiska, ekonomiska, diplomatiska och militära inflytande all andlighet den någonsin kan uppbringa, och välgörenheten är bristfällig och drivs allt för ofta avhängivna eldsjälar till präster, inte av kyrkan som så.

En sann litonist ska enligt Efra vara sparsam (dock inte när det kommer till

allmosor i kyrkan), inte bruka våld (detta bud har dock litonistkyrkan gång på gång brutit emot), fördöma vilseledda personer (personer med annan tro) och förkasta allt tro på sagor och magi. Den litonistiska kyrkan slår hänsynslöst ner alla som inte erkänner sig litonismens lära, alla som tror på alver och magi och andra som motarbetar kyrkan. Många stater har sett religionen som ett bra medel att få större kontroll över sina undersåtar och samarbetet stat/kyrka är ofta nära och intimt. Litonismen bildades för bara tre sekel sedan och är redan den största religionen i världen.

Litonismens gudshus kallas Sikasia och står att finna i de flesta städer och byar i litonistiska länder. Sikasiors utseende skiftar något från stad till stad och land till land. Ofta lånar arkitekten lite från det egna landets byggnadskonst (en sikasia i Rodina påminner ofta om Danols gamla borgar etcetera). Men gudahuset har också flera saker gemensamt. De är alltid så stora och vackra som det bara går och de ger ett så pompöst intryck som möjligt. I alla större kyrkor finns alltid den obligatoriska Falaken, ett högt, högt torn vars topp utgörs av en gigantisk hand som sträcker sina fingrar mot himlen. Falaferna är alltid byggda i en lila kristall som i övrigt är mycket svår att tillgå på Öarna. Hur man får tag på falafalkristallen är för människorna ett lika stort mysterium som vad som försiggår i uppe i tornen.

SATURERNA

I området där Wael nu står levde innan markörerna kom hit urinvånarna Saturerna. Dessa livnärde sig på jakt, jordbruk och till viss del borskapsskötsel, allt under i våra ögon mycket primitiva former. Omkring tvåhundra saturer lever i ett litet reservat i Sydby, där de sysselsätter sig med det de kan komma på. De behandlas mycket dåligt och ofta svälter de. De står

under bevakning av tjugo knektar under drottningen. Saturerna står utan kontakt med omvärlden vilket även drottningen och hennes knektar verkar främja. Det är minst lika förbjudet för en satur att rymma från reservatet som det är för en waelier att besöka dessa.

KÄNDA PERSONER

Fnira Hultingsdotter

Fnira Hultingsdotter är 59 år gammal och har regerat i 40 år. Hon är mycket hängiven och auktoritär till sin natur, och en envis kvinna som aldrig viker av den väg hon en gång valt. Hon är mycket självisk och många säger att hon är maktlysten. Vissa rykten går om att hon skulle vara besatt av en nattvandrare. Fnira har inga barn och har för närvarande ingen man. Hon är vacker för sin ålder, och skulle säkert kunna tas för tjugo år yngre.

Hevon Hultingson

Hevon Hultingson är Fniras yngre bror. Han är ganska tystlåten och inåtvänd av sig. Han är 50 år och har familj.

Derol Hevonsson

Derol Hevonsson är Hevons förstfödde son. Han blir troligen tronföljare när Fnira dör. Han är 28 år gammal och älskar teater över allt annat. Elaka rykten säger att han dras till unga vackra män.

Levion Hed

Levion Hed är tillsammans med sin syster Iमारil, Wael's mest omtyckta skådespelare. De arbetar båda på Nationalteatern i huvudstaden. Han är 27 år gammal och hon är 25.

Alvin Kravsson

Alvin Kravsson är kapten för drottningens riddare. Han är mycket respekterad av sina män. Trots att han är 50 år är det ingen i landet som ifrågasätter hans titel som drottningens främste försvarare och landets skickligaste riddare. För övrigt läspar han grovt..

Demorad Hedmond

Demorad Hedmond är en mycket rik adelsman och länsherre med förlänningar över hela riket och bl a flera teatrar. Han är förmodligen landets rikaste, privata

man med stort inflytande över handel och politik. Demorad stöder Fnira. Han har personligen skänkt mycket pengar till Dodanien. Han är 52 år gammal.

Tellion Mudson

Tellion Mudson är en f d bonde som ledde det senaste bonde upproret. Han kom dock undan med livet i behåll när upproret kvävdes och det går rykten om att han är kvar i landet. Han är många bönders hjälte. Han är 30-40 år gammal.

